

El dia 31 de juliol del 1983, a les 2 hores de la tarda, una notícia alarmant omplia d'angoixa tota la Plana. Un incendi començava prop de la casa de La Rovira(Seva) i assolía dimensions considerables. Ni els bombers ni els nombrosos voluntaris varen poder evitar que es cremessin en un dia i mig quasi 1700 hectàrees de bosc compreses entre Matagalls Xic i Puigla gulla.

El bosc cremat comprenia fonamentalment pi roig(*Pinus Sylvestris*) barrejat amb roures(majorment *Quercus pubescens*). A més

de que a molts indrets la vegetació va quedar totalment arrasada se li va afegir que al cap de molt poc temps ho tallessin tot per aprofitar-ne, al menys, la llenya.

Doncs bé, aquest boscos tenien una comunitat d'ocells típica de les zones boscoses mixtes més a viat seques. Al cremar-se va quedar ben poc rastre de vida en aquells indrets.

Han anat passant els anys i hem anat veient com un munt d'espècies d'ocells han colonitzat la zona a mesura que la vegetació ha anat creixen; actualment es troba en un estat mitjanament avançat on predominen els roures, que no passen en cara del 2 o 2,5 metres d'alçada.

Comentarem les espècies més típiques que es presenten al bosc cremat en els següents grups:

-Espècies que abans no hi eren, o hi eren molt poc, a causa de l'incendi han pogut colonitzar-ho.

-Espècies que ja hi eren abans i que han colonitzat la zona amb més o menys èxit.

-Espècies que hi eren presents abans però que encara no hi són, o hi són molt poc(encara no han pogut colonitzar l'indret per manca d'arbres).

ESPECIES QUE ABANS NO HI EREN.-

El primer d'ocells és el més interessant, ja que ens ha permès veure i estudiar bastantes espècies que fins fa pocs anys no s'havien observat o s'havien vist comptades vegades a la comarca. Com a mostra representativa d'ocells nous que han vingut a la zona aprofitant el bosc cremat tenim: L'Hortolà(*Emberiza hortulana*), la merla roquera(*Monticola saxatilis*), el trobat(*Anthus campestris*) i el còlit ros(*Oenanthe hispanica*). Aquestes quatre espècies podem assegurar que abans de l'incendi no hi eren o potser hi eren presents en un nombre molt baix i en molt pocs

indrets. Les tres primeres espècies han augmentat bastant el seu nombre des de l'any 1985 i ara se sap que es reproduïxen regularment a més de la meitat de la zona cremada. Tant l'hortolà(*Emberiza hortulana*) com la merla roquera, (*Monticola saxatilis*) van iniciar la colonització des d'un indret molt bo on hi ha bastant de roca (a Tarrés, terme de Seva). En canvi el trobat(*Anthus campestris*) va començar a criar a Vallmitjana(Taradell) en una zona plana amb matolls molt petits.

El còlit ros(*Oenanthe hispanica*) és un cas especial: l'ocell ha aprofitat per reproduir-se regularment la zona cremada, però la seva població nidificant no augmenta (durant tres anys seguits només n'hem censat dues parelles). En aquest cas és bastant fiable ja que és una espècie molt visible i fàcil de detectar.

EL GRUP DELS TALLAROLS.-

El grup dels tallarols(*Gènere Sylvia*) és sens dubte el grup que ha triomfat més en la colonització de la zona cremada. Tot i que només una espècie no havia estat citada a la zona abans de l'incendi(és el tallarol trencamates(*Sylvia compicillata*)), totes les altres espècies han augmentat moltíssim la seva població i es troben a tots els indrets del bosc cremat.

Al gràfic de la pàgina següent mostrem un quadre resumit de l'estat actual dels tallarols al bosc cremat.

Tres espècies més que han augmentat moltíssim a la zona a causa de l'incendi són el rossinyol(*Luscinia megarhynchos*), el bitxac(*Saxicola torquata*) i l'enganyapastors

(*Caprimulgus europaeus*).

OCCELLS QUE JA HI EREN I TORNEN A SER-HI.- El segon grup d'ocells que trobem a la zona del bosc cremat són aquells ocells que ja eren presents a la zona abans de que el bosc es cremés i ara tornen a ser-hi. En tots els cassos els observem amb molta menys abundància que abans i s'espera que la seva població vagi en augment a mesura que el bosc es vagi regenerant.

Un exemple d'això en són el pit roig(*Erithacus rubecula*) i el raspinel(*Certhia brachydactyla*). Aquest ocells són molt abundants ni difícilment als boscos que envolten al bosc cremat, però són rars criant dins la zona cremada. Tot i això es veu un augment es veu un augment de la seva població, sobretot amb el raspinel, a mesura que els arbres es fan grans. El pit-roig és molt abundant la zona cremada a l'època de pas, juntament amb moltes altres espècies de tírdids petits. Això segurament és degut a la gran abundància de fruits a la zona a la tardor.

Altres casos típics d'ocells que els ha passat el mateix que el pit roig i el raspinel són:

La mallarenga emplomallada(*Parus cristatus*); la mallarenga blava(*Parus caeruleus*); la mallarenga carbonera(*Parus major*) i el tord(*Turdus philomelus*).

OCCELLS QUE ABANS HI EREN I ARA NO HI SON.-

Per últim comentarem un seguit d'espècies d'ocells que eren abundants al bosc abans de cremar-se i ara no hi són, o hi són molt poc, ja que els fa falta més vegetació arbòria per instal·lar-se.

RESUM ESTAT ACTUAL DELS TALLAROLS	Abundància	claus
Tallarol de garriga (<i>Sylvia cantillans</i>)	MA	NR
Tallarol cap-negre (<i>Sylvia melanocephala</i>)	PA	NR
Tallarol gros (<i>Sylvia boris</i>)	PA	P,N?
Tallarol de casquet (<i>Sylvia atricapilla</i>)	PA	NR
Tallarol trencamates (<i>Sylvia compicillata</i>)	Rar	(*)
Tallareta (<i>Sylvia communis</i>)	A	NR
Tallareta cua-llarga (<i>Sylvia undata</i>)	MA	NR

P = de Pas
 A = Abundant
 MA = Molt abundant
 PA = Poc abundant
 NR = Nidificant regular
 (*): Una cita de nidificació

Dos cassos típics són el Picot garser gros (*Picoides major*) i l'astor (*Accipiter gentilis*). El picot garser gros és present en nombre baix a tots els boscos que envolten la zona cremada i és comú a les pinedes que s'enfilen des de Sobrevia (Seva) cap dalt el Montseny. Ultimament aquest ocell s'ha vist repetides vegades dins del bosc cremat, sempre en zones on hi passa un torrent ja que allí hi ha arbres més alts. Però no s'hi pot instal·lar de cap manera per nidificar-hi ja que necessita boscos amb arbres grossos per fer-hi el niu.

El mateix passa amb l'astor. Aquest rapinyaire sabem que cria a les zones de bosc que voregen la zona cremada (sabem de dos nius a menys de 500 metres dels arbres cremats). El que fa sovint aquest ocell és aprofitar els espais oberts cremats per caçar (s'ha vist diverses vegades caçant a la zona cremada) i bastir el niu dins el bosc de pins però no massa lluny

del cremat, per a tenir a prop la seva àrea de caça.

Altres exemples d'ocells que ara són molt poc presents o no es presenten a la zona cremada i abans si que hi eren són: El picasoques blau (*Sitta europaea*), el bruel (*Regulus ignicapillus*), el mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*) i la becada (*Scolopax rusticola*).

Amb tot això veiem clarament que després d'un incendi hi ha un canvi radical de la població d'ocells

En general s'hi detecta un major nombre d'espècies als primers anys però, a mesura que el bosc es va regenerant, la població d'ocells es va tornant tal i com era abans del foc. En aquest cas de l'incendi de Taradell, encara estem en les primeres fases de la regeneració del bosc. Esperem poder seguir estudiant l'evolució d'aquest ecosistema, tan particular, fins que el bosc sigui madur.

Grup d'Anellament
 de Calldetenes

ALLAROL GROS (*Sylvia borin*)